

РЕШЕНИЕ

№ 3147

гр. София, 14.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 15.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диляна Николова

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **1688** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по изпратената по подсъдност от Административен съд – Бургас, жалба на Г. Х. Т. срещу Заповед № 171/29.01.2021г. на кмета на [община], с която на основание чл.99, ал.1 вр. чл.99б от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ е заличена адресната регистрация на оспорващия по настоящ адрес в [населено място], [улица].

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна – издадена при липса на мотиви и неправилно приложение на материалния закон. Сочи, че пребивава на посочения адрес в качеството на собственик на 1/6 от сградата и дворното място като промяна в собствеността няма от момента на вписване на настоящия адрес до момента. В съдебно заседание, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването – редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява в съдебно заседание. В писмено становище, инкорпорирано в придружителното писмо, с което административната преписка е представена на Административен съд – Бургас, мотивира доводи за неоснователност на жалбата, тъй като при извършена проверка е установено, че лицето не пребивава на адреса.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Съгласно справка за настоящ адрес /л.7 по адм.д. № 328/2021г. по описа на АС-Бургас/, жалбоподателят, с единен граждански номер /ЕГН/ [ЕГН], има регистриран настоящ адрес в [населено място], [община], [улица], заявен за регистрация на 03.05.2019г. Според справка на л.10 лицето е с регистриран постоянен адрес в [населено място], Столична община, Район „Т.“, [улица], ет.2 от 14.12.1999г. Според справка по персонална партида на физическо лице /л.8-9 по същото дело/, Г. Х. Т. е собственик на 1/6 идеална част от поземлен имот с площ по документ 847 кв.м, находящ се в [населено място], [улица], както и на 1/6 идеална част от находящата се в имота жилищна сграда с площ от 51 кв.м.

С писмо рег.№ 304000/12.01.2021г. началникът на РУ-Н. при ОД МВР Б. е уведомил кмета на [община], че в районното управление е постъпила информация относно зачестили през последните години регистрации на лица по настоящ адрес на различни адреси в [населено място], които след приключване на летния туристически сезон напускат населеното място без да заявят промяна в адресната регистрация. В тази връзка и във връзка с писмо с изх.№ Н1-ГР-6252/01.12.2020г. за периода от 23.11.2020г. до 07.01.2021г. били планирани и извършени няколко полицейски операции с участието на служители на РУ-Н. за проверка достоверността на получената информация. В хода на извършените операции били извършени множество проверки на адреси, обслужвани от Управление Обзор, в т.ч. на [улица]. При извършената проверка е установено, че на адреса е регистрирано лицето Г. Х. Т., ЕГН [ЕГН], който е с постоянен адрес в [населено място] и живее на адреса през летния сезон, като след приключването му не е пребивавал на адреса, където не е открит и при извършената проверка.

Със Заповед № 76/22.01.2021г. на кмета на [община], във връзка с постъпили искания от собственици на недвижими имоти, жилищни сгради, находящи се на територията на [община], за заличаване на адресната регистрация на лица с постоянен/настоящ адрес, които не живеят на тези адреси или имотите са със сменени собственици, както и постъпили сигнални писма от РУ Н. за извършени проверки с отразена информация за нарушения на ЗГР на територията на общината, на основание чл.99б ЗГР е назначена комисия /посочена в поименен състав/, която да направи проверка на изложените в исканията на гражданите данни, както и на сигналните писма от РУ-Н. и приложи нормативно установените изисквания по ЗГР.

За работата си комисията, назначена със Заповед № 76/22.01.2021г. на кмета на [община] е съставила протокол от 26.01.2021г. /л.14 и сл./. Видно от него, по отношение на жалбоподателя е установено, че според полицейския доклад жалбоподателят е постоянен адрес в [населено място] и живее на адреса през летния сезон, тъй като притежава вила. При проверките Т. никога не е бил откриван на адреса. Я. М. – ВПД началник Участък Обзор при РУ Н. и ръководител на полицейските екипи, извършили проверките на адреса, потвърдил и уточнил, че тези проверки са неколkokратни в рамките на 30 дни и лицето не е било открито. Въз основа на това комисията е взела решение на основание чл.99, ал.1 ЗГР вр. чл.99б ЗГР да бъде заличена адресната регистрация по настоящ адрес на лицето.

Последвало е издаването на оспорената заповед, с която на основание чл.99, ал.1 вр. чл.99б ЗГР е заличена адресната регистрация на оспорващия по настоящ адрес в

[населено място], [улица].

По делото липсват доказателства за това кога е връчена на жалбоподателя оспорената заповед, но с оглед обстоятелството, че е издадена на 29.01.2021г., а жалбата срещу нея е подадена по електронната поща чрез Системата за сигурно електронно връчване към Държавна агенция „Електронно управление“ с електронен подпис на 08.02.2021г., съдът приема, че правото на оспорване е упражнено в преклузивния 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК. Предвид това и с оглед обстоятелството, че жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл.21, ал.1 АПК и от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, съдът приема, че жалбата е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, по следните съображения:

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт освен на основанията, сочени от оспорващия, на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема, че той е издаден от компетентен административен орган, в предписаната от закона форма, при отсъствие на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, правилно приложение на материалния закон и в съответствие с целта му.

Съгласно разпоредбата на чл.99б, ал.1 ЗГР при писмен сигнал или по искане на собственик на имот, подадени до орган по чл.92, ал.1 /кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица/ или до областния управител за нарушение на чл.92, чл.99, ал.1 и 4 или чл.99а, както и по собствена инициатива кметът на общината или на района издава заповед за определяне на комисия, която да извърши проверка за спазване на изискванията за извършване на адресна регистрация или промяна на адрес. Проверката по ал.1 се извършва в 7-дневен срок от издаване на заповедта за определянето на комисията като за резултатите от нея се съставя протокол /ал.2/. Съгласно ал.3 на чл.99б ЗГР в тридневен срок от извършване на проверката и въз основа на протокола по ал.2 кметът на общината издава заповед за заличаване на адресни регистрации, за които е установено, че са извършени в нарушение на чл.92 или на чл.99а, и изпраща обобщена информация чрез съответното териториално звено "Гражданска регистрация и административно обслужване" на Главна дирекция "Гражданска регистрация и административно обслужване" в Министерството на регионалното развитие и благоустройството за автоматизираното им заличаване в регистъра на населението.

Анализът на посочената разпоредба обуславя извода, че кметът на общината е компетентният административен орган, който може да се произнесе по подадено искане за заличаване на адресна регистрация. В настоящия случай оспорената заповед е издадена от В. Б. – заместник-кмет на [община], който е упражнил правомощията на кмета на [община] в условията на заместване, за което е издадена Заповед № 1919/11.11.2019г. като за отсъствието на титуляра по делото е представено заявление рег.№ Н1-ОА1-433/28.01.2021г. за ползване на 1 ден платен отпуск, считано от 29.01.2021г. до 29.01.2021г. като изрично в заявлението е посочено, че по време на отсъствието му кметът ще бъде заместван от В. Б. – заместник-кмет „Правно обслужване и общинска собственост“, на основание посочената заповед. Предвид това съдът приема, че оспорения административен акт е издаден от компетентен административен орган в пределите на предоставената власт поради което не е налице основание за обявяване на неговата нищожност, по арг. от разпоредбата на чл.146, т.1 вр. чл.168, ал.2 АПК.

Заповедта е издадена в изискуемата писмена форма /чл.59, ал.1 АПК/ като съдържа задължителните реквизити, регламентирани в ал.2 на с.р. – посочено е наименованието на органа, който я издава; наименование на акта; адресат на акта; фактически и правни основания за издаване на акта; разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му.

При издаването на оспорения акт не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. Във връзка с постъпилния писмен сигнал рег.№ 304000/12.01.2021г. от началника на РУ-Н. при ОД МВР Б. кметът на [община] е издал заповед, с която е назначил комисия за извършване на проверка, с което е изпълнено изискването по чл.99б, ал.1 ЗГР. В състава на комисията са включени служители от общинската администрация, представители на областна администрация [населено място], на териториалните структурни звена на Министерството на вътрешните работи. Проверката е извършена в 7-дневния срок от издаване на заповедта, предвиден в чл.99б, ал.2 ЗГР, като за работата си комисията е съставила нарочен протокол, в който са обективирани фактическите й установявания и достигнатите изводи.

Правилно е приложен и материалният закон.

Съгласно разпоредбата на чл.99б, ал.3 ЗГР, посочена по-горе, се заличава всяка регистрация, направена в нарушение на изискванията по чл.92 или чл.99а от закона. Съгласно чл.92, ал.2 ЗГР за извършване на адресна регистрация на адрес в страната лицата представят един от следните документи: 1. документ за собственост; 2. документи за ползване на имота за жилищни нужди, включително договор за предоставяне на социална услуга от резидентен тип и договор за настаняване в специализираните институции; 3. други документи, доказващи собствеността или ползването на имота. Според ал.3 на същата разпоредба за извършване на адресна регистрация се представя и писмено съгласие на собственик, когато заявителят не е собственик, чрез декларация по образец, подадена лично пред органа по ал.1, или с нотариална заверка на подписа. В ал.5 е установено изключение от посочените изисквания – съгласно нея за извършване на адресна регистрация на лица, които са в родство по права линия със собственика или ползвателя на имота, както и за съпрузите на тези лица, не се представят документите по ал.2 и 3. Кметът на общината, на района или на кметството или определените от тях длъжностни лица извършват служебна проверка в регистъра на населението за родствената връзка между собственика или ползвателя на имота и лицето, което заявява постоянен и/или настоящ адрес, както и проверка чрез отделите "Местни данъци и такси" относно собствеността на имота.

В случая от доказателствата по делото се установи, че жалбоподателят притежава собствеността върху 1/6 идеална част от дворното място и жилищната сграда на [улица] [населено място], на който адрес е направена регистрацията, предмет на оспорване. Тази регистрация обаче е за настоящ адрес. Такъв според разпоредбата на чл.94, ал.1 ЗГР е адресът, на който лицето живее като според ал.2 на с.р. всяко лице има само един настоящ адрес.

В случая доказателствата по делото по безспорен начин установяват, че този адрес – в [населено място], [улица], не е адресът, на който лицето живее – лицето е търсено

неколкократно и не е открито в рамките на повече от 30 дни. Дори да се приеме, че лицето пребивава/живее на адреса през летния туристически сезон, то към момента на извършване на проверката и издаване на оспорената заповед, жалбоподателят не е открит на адреса, а същият съгласно чл.99, ал.1 ЗГР е бил длъжен в срок 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес, което не е сторил. Трайното му отсъствие от адреса, както и неизпълнението на задължението му по чл.99, ал.1 ЗГР са обусловили упражняването от ответника на правомощието му по чл.99б, ал.3 ЗГР – издаване на заповед за заличаване на адресната регистрация на Г. Т. по настоящ адрес, тъй като тя не отговаря на изискванията на чл.92 вр. чл.94 ЗГР.

Заповедта е съответна и на целта на закона, посочена в чл.91, а именно, че адресната регистрация на лицето е отразяване на постоянния и настоящия му адрес в регистъра на населението.

По изложените съображения съдът намери оспорения акт за законосъобразен, което от своя страна обуславя неоснователността на оспорването.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Г. Х. Т. срещу Заповед № 171/29.01.2021г. на кмета на [община].

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: